

خطری که جدی گرفته نمی‌شود

جناح راست ایران هنوز نتوانسته است بر سر یک نامزد به اجماع برسد و از طرف دیگر با مخالفت‌هایی که با نامزد اصلاح‌طلبان می‌کند و به خصوص تخریب‌های گسترده‌ای که هواداران جناح اسولگرا بر علیه دولت روحانی انجام می‌دهند، در مجموع رای‌ها را به طور خودکاه با ناخودگاه به سمت افسردی نظیر بقایای سوق خواهند داد. از جمله عوامل مهم دیگری که می‌توانند قدرت‌گرفتن دوباره گروهی مانند طرفداران احمدی‌نژاد را تسریع کند، مسئله شکاف‌های طبقاتی، نگرش توده‌های فرودست شهری و ضعف‌های فرهنگی جامعه و یک نوع انتقاد فراگیر با فراتر از آن نگاه منفی عمومی نسبت به فساد سال‌های گذشته است که روی هم انباشته شده و هرازگاهی به دنبال مفری برای ابراز وجود است. فراموش نکنیم در آمریکا نیز همین طبقات فرودست شهری و ناراضیان اقتصادی مخالف جهان‌گرایی بودند که ترامپ را نماینده خود می‌دانستند. در این میان شعارهای ضدسیستمی ترامپ نیز بسیار باری‌رسان بود و به این خواسته‌ها دامن می‌زد. در ایران نیز ما از این نمونه‌ها کم نداریم که یک مجموعه زیر سایه برخی شعارهای ضدسیستمی می‌تواند رای‌های بسیاری را به سبد نامزدی بریزد که گویی از خارج از کُود آمده است و بعضی حرف‌های ساختارشکنانه می‌زند.

همچنین رویکرد برخی گروه‌های تندرو در میان برخی گروه‌های چپ روشنفکری ایران را نیز نباید نادیده گرفت که در سال‌های گذشته بدون بررسی عمیق و همه‌جانبه انتقادات خود سراپا دولت روحانی را با انگ‌هایی نظیر «لیبرالیسم» و «سرمایه‌داری افسارگسیخته» و نماینده «طبقه مرفه»... و... مورد انتقاد قرار داده و حتی کم‌کاری‌ها و شکست‌های دولت‌های پیشین و گاه نواقص اساسی نهادهی‌شده را به حساب دولت روحانی واریز کردند. مجموع این عوامل و فشارها می‌تواند زمینه را از یک سو برای گسترش ناراضیاتی‌های عمومی و می‌بیلی‌اقتشار زیادی از جامعه به انتخابات و از سوی دیگر حمایت از نامزدی «پوپولیست» و «ساختارشکن» فراهم کند. پوپولیست‌هایی که هیچ تمایلی به روحانی ندارند و او را اساسا با «ادا و اطوار شمال‌شهری» می‌بینند و حاضرند هرکسی جز او پیروز انتخابات شود. طبقات فرودست شهری – که تعدادشان در سال‌های دولت احمدی‌نژاد چندبرابر شد - هنوز در قدوقامت امثال فردی مانند او شخصیتی ساده‌زیست را می‌بینند که طرفدار محرومان و مستضعفان است. مسئله بارانه‌های نقدی سال‌های گذشته نیز به این باور کمک می‌کند. عجیب اینکه هرچند روحانی مسئله بارانه‌ها را با همه خون‌دل‌خوردنی‌هایی که داشت، حفظ کرد اما آنها می‌گویند دولت روحانی بارانه‌ها را طبق «نرخ روز» - یعنی فراتر از ۱۸۰ هزار تومان - نیرداخته و بنابراین با لحنی طلبکارانه می‌گویند در چند سال گذشته او بخشی از بارانه‌هایشان را بی‌صدا «بالا کشیده است»!

وقتی این واقعیت‌های جسته و گریخته را کنار هم می‌گذاریم، معنای حرف امثال مشایی روشن می‌شود که می‌گویند «هم فریاد می‌زنم بقایای همان احمدی‌نژاد است» و به دنبالش حرف بقایای که می‌گویند «یک نفر باید خود را فدا کند». باید از آقای مشایی- تنورسین حلقه احمدی‌نژاده- پرسید مگر چه خبر است که حرف از «فداشدن» و «شهادت» می‌زند؟ آیا به جای یک انتخابات دموکراتیک، رفتارهای ساختارشکنانه آنان در پیش است؟ شاید کسانی توصیه کنند که باید به این حرف‌ها و ادعاها بی‌توجه بود اما به نظر می‌رسد اگر به این مسئله به‌موقع توجه نشود، خطری که هم‌اکنون جدی گرفته نمی‌شود، در آینده، دردسرساز خواهد شد.

ادامه از صفحه ۲

سن‌پترزبورگ؛ شوک روسیه

مدرس‌ه بسلان، تئاتر مسکو و برخی عملیات انتحاری از جمله عملیات خرابکارانه‌ای بود که در این زمینه‌ها انجام‌شده است و هنوز هم جسته و گریخته در داغستان دست به فعالیت‌ها و تروریستی می‌زنند. این بار می‌توان برخی خرابکاری‌ها و عملیات بمب‌گذاری را به جریان تروریستی داعش هم نسبت داد که اگرچه ممکن است از سوی فعالان تروریستی حاضر در سوریه نباشد ولی مانند عملیات داعش و هواداران‌شان در اروپا می‌تواند از سوی داعشی‌های عراق به طور مستقل از داخل روسیه هم صورت گرفته باشد که تروریست‌های آن از آسیای مرکزی هم می‌توانند تغذیه شده باشند. می‌توان حس زد که این آغاز عملیات تروریستی است که پس از شکست مقتضخانه داعش در موصل و حلب اکنون تروریست‌های فراری توانایی آن را دارند که دست به انتقام از روسیه بزنند. ناآرامی‌های داخل روسیه اگرچه تحت کنترل شدید حکومت قرار دارد ولی تبعات بحران اوکراین و شبه‌جزیره کریمه و ناراضیاتی‌های حاصل از آن بر بحران اقتصادی روسیه و ناآرامی‌های فرقه‌ای هم می‌تواند مسبب این وقایع باشد. تا به‌دست‌آمدن اطلاعات جدید باید صبر کرد. روسیه ممکن است در یک فرایند ناآرامی گرفتار شود که آرام‌کردن رویدادها، وابسته به مدیریت بحران از سوی پوتین و یاران اوست که کنترل شدید امنیت جامعه و رسانه و اقتصاد و سیاست روسیه را در دست دارند.

شرق؛ چانه‌ه‌ندی‌ها خیلی گرم است. هر بار در هر معامله‌ای به دنبال نازل‌ترین قیمت و دوردن قاعده‌ها هستند. این بار هم برای تصاحب میدان گازی «فرزاد ب» ایران را تهدید می‌کنند که واردات نفت خود را کاهش می‌دهند. تهدیدی که دیگر در روزهای پساتحریمی محلی از اعراب ندارد. حالا حتی کاهش ۴۰ تا ۵۰ هزار بشکه نفت از صادرات ایران هم چندان جدی نیست و میدان گازی «فرزاد ب»، هم خواهان فرانسوی دارد و هم خواهان چینی. حرف بیژن زنگنه هم یکی است: «منافسه». ایران پیش‌تر به هندی‌ها سر تفاهم‌نامه واگذاری میدان «فرزاد ب» اولتیماتوم داده بود تا زودتر آن را تبدیل به قرارداد کنند، بااین‌حال این کشور هنوز پیشنهادهای ایران را نمی‌پذیرد؛ اما زنگنه بیدی نیست که با این باده‌ها بلرزد و در مقابل تهدیدها، از مواضع خود کوتاه بیاید. بنابراین به نظر می‌رسد این مذاکرات کماکان ادامه باید و وارد چالش‌های جدید هم بشود. اسفندماه بود که وزیر نفت هند اعلام کرد: «پیشنهادهای خود را برای توسعه میدان گازی فرزا ب ارائه کرده‌ایم و اکنون وقت آن است که ایرانی‌ها دراین‌باره به ما پاسخ دهند و هنوز پاسخی نداده‌اند». حالا هم خبر می‌رسد هندی‌ها با تهدید کاهش ۲۰درصدی واردات نفت از ایران، می‌خواهند میدان گازی «فرزاد ب» را به هر ترتیبی شده خارج از مناقصه از آن خود کنند. بهانه‌شان هم این است که در سال ۲۰۱۲ میلادی آنها بودند که این میدان را کشف کردند. حالا برخی از کارشناسان می‌گویند هند مجبور است وارد رقابت با رقبای فرانسوی و چینی شود یا اینکه قهر کند و از مناقضات کنار رود. البته این در زمانی است که در امضای قرارداد با ایران، باز هم تعلل کند و بازی‌های این چنینی را ادامه دهد.

هندی‌ایران را تهدید می‌کند

به گزارش رویترز، یک منبع آگاه از دولت هند اعلام کرد این کشور با هدف افزایش فشار بر ایران، واردات نفت خود از این کشور را کاهش می‌دهد. به گفته این منابع، پالایشگاه‌های هندی، واردات نفت از ایران را در سال ۲۰۱۷-۲۰۱۸ حدود ۲۰ درصد نسبت به سال گذشته کاهش خواهند داد.

هند ازجمله کشورهایی است که در دوران تحریم‌های نفتی علیه ایران، به برخی همکاری‌های خود در توسعه میادین نفتی و گازی با ایران ادامه داد و درحال حاضر و با لغو تحریم‌ها علیه ایران دست این کشور در بستن قراردادهای توسعه میادین نفتی و گازی با بازدهی بیشتر باز شده و همین امر جایگاه شرکت‌های هندی در صنعت نفت ایران را متزلزل کرده است. دولت هند که هم‌اکنون از این مسئله ناراحت است، از پالایشگاه‌های خود خواسته است تا واردات نفت از ایران را کاهش دهد. یک منبع آگاه هندی اعلام کرده است که ما به تدریج واردات نفت خود از ایران را کاهش می‌دهیم و درصورتی که پیشرفت مقبولی در واگذاری میدان گازی فرزاد ب به هند صورت نگیرد، واردات نفت از ایران را بیشتر کاهش خواهیم داد. براساس این نمایندگان دولت هند برنامه این کشور برای کاهش ۲۰درصدی واردات نفت از ایران را به شرکت ملی نفت ایران اطلاع داده‌اند. دولت هند قصد دارد واردات نفت از ایران را از ۲۴۰ هزار بشکه

شرق؛ مردم یک بار دیگر در یک تصمیم‌گیری اقتصادی به دولت «نه» گفتند. این دومین‌بار است که دولت تدبیر و امید، گرفتن یک تصمیم اقتصادی را به عهده مردم می‌گذارد و آن‌گونه که کارشناسان می‌گویند نوع تصمیم‌گیری مردم در فضای اقتصادی، رفتاری عقلایی بوده است؛ سخن از پرداخت مابقی سود سهام عدالت از سوی مردم به دولت است؛ از میان ۴۹میلیون و ۲۰۰ هزار نفر مشمول سهام عدالت فقط دو میلیون نفر یعنی چهار درصد مشمولان، برای پرداخت اقساط سهام عدالت خود اعلام آمادگی کرده‌اند. (این موضوع به زبانی ساده در ادامه همین گزارش بررسی خواهد شد).

مورد دیگر هم تصمیم مردم در انصراف از دریافت بارانه‌ها بود. سال گذشته دولت از مردم خواست اگر نیازی به دریافت بارانه ندارند از گرفتن آن صرف نظر کنند؛ اما نتیجه این انتخاب مردمی ادامه یارانه‌دهی دولت و یارانه‌گیری مردم بود. آن زمان مردم استدلال‌هایی برای تصمیم خود داشتند: «پول سیگار کم درمید»؛ «پول تخم‌مرغون کم جور می‌شه»؛ «حداقل به بخشی از گریه‌خونه رو که می‌شه باهاش داد» و... . هرچند بخشی از مردم استدلال‌های دیگری داشتند، استدلال‌هایی که باعث شد رفراندوم دولت برای انصراف مردم از دریافت یارانه‌ها شکست بخورد. حالا هم مردم بار دیگر در موردی که خودشان اختیار و قدرت تصمیم‌گیری دارند، نظری مخالف دارند. ماجرا از این قرار است که سال ۱۳۸۵ طرحی با نام «توزیع سهام عدالت» به تصویب رسید و براساس آن قرار شد دولت سهمی از شرکت‌های دولتی را به‌عنوان حق مردم به آنها بدهد. روشش هم این بود که دولت در راستای خصوصی‌سازی ۴۰ درصد از سهم ۶۰ شرکت دولتی را به مردم واگذار کرد که نامش همان سهام عدالت بود؛ «سبدی به نام پرتفوی سهام عدالت»؛ اما پول این سهام باید به نوعی با دولت تسویه می‌شد؛ بنابراین دولت این سهام را به‌نوعی در رهن خود نگاه داشت تا از محل سود ماهانه آن اصل ارزش سهام تسویه و سپس برگه‌های موسوم به سهام عدالت به مردم داده شود. هیچ‌گاه ارزش اولیه این سهم‌ها روشن نشد؛ اما سخن از ارزش اولیه یک میلیون تومان برای هر سهم بود. قرار بود ۱۰ سال سود این سهم‌ها برابر با ارزش اولیه آنها باشد؛ یعنی در سال ۱۳۹۵ (۱۰ سال پس از آغاز ماجرا) این برگه به نام صاحب اصلی شود؛ اما این اتفاق رخ نداد. دولت اواخر سال گذشته اعلام کرد برای تسویه کامل این سهم‌ها مردم تا شهریور سال جاری (یعنی ۱۳۹۶) فرصت دارند. ۴۷۰ هزار تومان به حساب دولت بریزند؛ اما آن‌طور که تسنیم گزارش داده است، از میان ۴۹میلیون و ۲۰۰هزار نفر مشمول سهام عدالت فقط دو میلیون نفر؛ یعنی چهار درصد مشمولان، برای پرداخت اقساط سهام عدالت خود اعلام آمادگی کرده‌اند.

هفدهم اسفند سال گذشته سامانه‌ای برای آگاهی و اطلاع مشمولان

اقتصاد



وزیر نفت هند، ایران را به کم‌خریدن نفت تهدید کرد

ویژه‌خواهی هندی‌ها

دوباره به کشور بازگشتند. پس از برجام قاعدا شرایط ایران متفاوت شده و هم چینی‌ها و هم فرانسوی‌ها علاقه‌مند به همکاری با ایران در این پروژه هستند. او ادامه می‌دهد: وزارت نفت هم در همین راستا اعلام کرده میادین نفتی و گازی را در قالب منافعه واگذار خواهد کرد؛ اما چینی‌ها و هندی‌ها به سبب تفاهم‌نامه‌هایی که پیش‌تر با ایران امضا کردند، انتظار دارند که این پروژه‌ها خارج از مزایده به آنها واگذار شود و این را حق خود می‌دانند.

هندی‌ها حق ویژه‌ای بر میدان «فرزاد ب» ندارند

حسینی درباره انطباق خواسته هندی‌ها برای واگذاری خارج از مناقصه میدان گازی «فرزاد ب» به این کشور بر اصول و قواعد می‌گوید: ایران در قراردادهای جدید شرایط خود را اعلام کرده که از طریق مناقصه واگذار می‌کند؛ بنابراین اگر خارج از مناقصه این میدان واگذار شود، لطفی است که به این کشور می‌شود. این‌گونه نیست که چون هندی‌ها این میدان را اکتشاف کرده‌اند، باید مجددا در این میدان حضور داشته باشند، زیرا هزینه‌های خود را از ایران دریافت کرده‌اند و آن قرارداد هم صرفا قرارداد اکتشاف بوده و نه بهره‌برداری. بنابراین هندی‌ها حق ویژه‌ای در این میدان ندارند.

او تصریح می‌کند: بعید می‌دانم مسئله واگذاری این میدان دغدغه و مشکل وزارت نفت بوده باشد. به نظر می‌رسد مهم‌ترین مشکلات در زمینه مسائل اجرایی و فنی است که مذاکره بر سر واگذاری این میدان به هندی‌ها را با تأخیر مواجه کرده و همچنان آن را در حد تفاهم‌نامه باقی گذاشته است. وزارت نفت هم بر همین اساس است که به هندی‌ها اولتیماتوم داده بود که تا دسامبر، نسبت به نهایی‌کردن این قرارداد اقدام نکنند، اما با این حال به نظر می‌رسد باز هم هندی‌ها پیشنهاد ایران را نپذیرفته‌اند و در حال چانه‌زنی بیشتر هستند.

شاید هندی‌ها قهر کنند

این فعال اقتصادی درباره واکنش ایران به تهدید

هندی‌ها می‌افزاید: ایران باز هم به هندی‌ها اولتیماتوم خواهد داد و اگر باز هم به نتیجه‌ای در مذاکرات نرسند، این میدان را به منافعه خواهد گذاشت. فرانسوی‌ها و چینی‌ها هم طالب این میدان گازی هستند و در آن صورت هندی‌ها باید خود را با شرایط آنها انطباق دهند و وارد رقابت با آنها شوند. در این صورت یا هندی‌ها قهر کرده و می‌روند یا مجبور هستند در مناقصه شرکت کنند. حسینی درباره تهدید هندی‌ها برای کاهش واردات نفت از ایران می‌گوید: ایران اکنون مشتری‌های نفتی جدیدی دارد و بعید می‌دانم کاهش صادرات حدود ۳۰ تا ۴۰ هزار بشکه در روز، چندان روی صادرات ایران اثرگذار باشد. در شرایط فعلی مشکل جدی در این زمینه وجود ندارد. بنابراین تهدید هندی‌ها چندان نمی‌تواند جدی باشد.

زنگنه اهل کوتاه آمدن نیست

او البته بر روحیه وزیر نفت ایران هم تأکید می‌کند. به گفته او، بیژن زنگنه و تیم وزارت نفت نشان داده‌اند در مقابل مواضع خود چندان انعطاف‌پذیر نیستند و در مقابل تهدیدها کوتاه نمی‌آیند و در مذاکرات روی اصول و چارچوب‌های خود پافشاری می‌کنند.

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی مشکل اصلی در این مذاکرات را نه واگذاری این میدان که قیمت‌های پیشنهادی هندی‌ها می‌داند: قاعدا یا هندی‌ها و پاکستانی‌ها مذاکره‌کردن روی قیمت گاز، یکی از کارهای سخت در مذاکرات محسوب می‌شود. یکی از عللی که موجب شده هنوز خط لوله صلح به نتیجه نرسد، قیمتی بود که هندی‌ها و پاکستانی‌ها برای گاز پیشنهاد می‌کردند.

مذاکره سرمیدان «فرزاد ب» چندمرحله‌ای است

حسینی درباره انطباق خواسته هندی‌ها برای واگذاری خارج از مناقصه میدان گازی «فرزاد ب» به این کشور بر اصول و قواعد می‌گوید: ایران در قراردادهای جدید شرایط خود را اعلام کرده که از طریق مناقصه واگذار می‌کند؛ بنابراین اگر خارج از مناقصه این میدان واگذار شود، لطفی است که به این کشور می‌شود. این‌گونه نیست که چون هندی‌ها این میدان را اکتشاف کرده‌اند، باید مجددا در این میدان حضور داشته باشند، زیرا هزینه‌های خود را از ایران دریافت کرده‌اند و آن قرارداد هم صرفا قرارداد اکتشاف بوده و نه بهره‌برداری. بنابراین هندی‌ها حق ویژه‌ای در این میدان ندارند.

او تصریح می‌کند: بعید می‌دانم مسئله واگذاری این میدان دغدغه و مشکل وزارت نفت بوده باشد. به نظر می‌رسد مهم‌ترین مشکلات در زمینه مسائل اجرایی و فنی است که مذاکره بر سر واگذاری این میدان به هندی‌ها را با تأخیر مواجه کرده و همچنان آن را در حد تفاهم‌نامه باقی گذاشته است. وزارت نفت هم بر همین اساس است که به هندی‌ها اولتیماتوم داده بود که تا دسامبر، نسبت به نهایی‌کردن این قرارداد اقدام نکنند، اما با این حال به نظر می‌رسد باز هم هندی‌ها پیشنهاد ایران را نپذیرفته‌اند و در حال چانه‌زنی بیشتر هستند.

چینی‌ها ماندن هندی‌ها اهل چالش نیستند

حسینی درباره چینی‌ها به‌عنوان اصلی‌ترین واردکننده نفت از ایران می‌گوید: چینی‌ها چنین رفتاری را تاکنون در پیش نگرفته‌اند و ممکن است در مذاکرات سطوح بالا اقدام به امتیازگیری کنند، اما چنین چانه‌زنی‌ای تاکنون از این کشور سراغ ندارم. چینی‌ها مانند هندی‌ها چندان اهل چالش و درگیری نیستند.

خبر

نامه زنگنه به رهبری

● بیژن زنگنه، وزیر نفت، با ارسال نامه‌ای به رهبر انقلاب، از سخنان ایشان درباره عملکرد وزارت نفت در سال اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل قدردانی کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، بیژن زنگنه، وزیر نفت، با ارسال نامه‌ای به رهبر انقلاب، از سخنان ایشان درباره عملکرد وزارت نفت در سال اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل قدردانی و تأکید کرد: صنعت نفت با اتکا به نیروهای جوان و تازه‌نفس خود، بر تلاش خستگی‌ناپذیر خود برای برداشت متناسب از میدان‌های مشترک برای استیفای حقوق ملت، به‌ویژه از میدان پارس جنوبی و میدان‌های نفتی غرب کارون، افزایش ارزش افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و پرهیز از خام‌فروشی پافشاری خواهد کرد.

بهره‌برداری از ۲۰ میلیارد دلار پروژه در صنعت نفت

● **ایلنا:** وزیر نفت گفت: امسال یک تحول بزرگ و رویداد تاریخی در صنعت نفت کشور رقم خواهد خورد و در آینده‌ای نزدیک، ۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در صنعت نفت کشور به بهره‌برداری خواهد رسید. بیژن زنگنه با بیان اینکه همه فازهای که در این دولت دارای اولویت نخست بودند به بهره‌برداری رسیدند،گفت: فازهای ۱۵، ۱۲، ۱۷، ۱۸ و ۲۱ و ۲۱ در اولویت راه‌اندازی قرار گرفتند و خوشبختانه همه این فازها هم‌اکنون به بهره‌برداری رسیده‌اند.زنگنه با اشاره به بهره‌برداری ۱۱ فاز پارس جنوبی در دولت چهاردهم، گفت: با بهره‌برداری از فازهای جدید پارس جنوبی ما توانستیم از سرمای زمستان سال گذشته باوجود اینکه واردات گاز ما نسبت به سال ۹۴ کاهش یافته بود با موفقیت عبور کنیم.وی با اشاره به اینکه در سال جدید یک رویداد بسیار بزرگ و تاریخی در صنعت نفت خواهیم داشت، افزود: ارزش طرح‌هایی که قرار است در آینده‌ای نزدیک به صورت رسمی افتتاح شوند به ۲۰ میلیارد دلار می‌رسد که این موارد شامل فازهای جدید، مجتمع‌های پتروشیمی و همچنین برداشت از لایه نفتی پارس جنوبی می‌شود.وزیر نفت درخصوص اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، تصریح کرد: مقام معظم رهبری در سخنرانی خود از مشهد مقدس از عملکرد وزارت نفت در اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی ابراز رضایت داشتند و خوشبختانه همه وظایف و طرح‌هایی که در این زمینه برعهده وزارت نفت بود نظیر تولید، گازرسانی، ساخت داخل و... ما توانستیم در تمامی این حوزه‌ها سربلند باشیم.

تولید قایقی که هرگز غرق نمی‌شود

● **ایرنا:** مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سازمان منطقه آزاد قشم از چرخه تولید قایق بومی خبر داد که از صنایع دستی کهن این جزیره است و هرکز در دل امواج خروشان دریا غرق نمی‌شود. سیدمحمدامین جعفری حسینی بیان کرد: گروهی از ماهیگیران کهنه‌کار روستای دیرستان قشم ساخت این نوع قایق معروف به «شاشک» را که ده‌ها سال به فراموشی سپرده شده بود، از سر گرفته و اولین نمونه تولیدی پس از تکمیل به نمایش گذاشته خواهد شد. وی افزود: شاشک نوعی قایق است که در سال‌های دور از ساقه‌های درخت خرما ساخته شده و به‌هیچ‌عنوان در دریا غرق نمی‌شود و قسمی‌ها به‌ویژه در روستای دیرستان از آن برای ماهیگیری در آب‌های کم‌عمق استفاده می‌کردند. مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سازمان منطقه آزاد قشم عنوان کرد: این قایق ایرانی که استفاده از آن در جزیره قشم، سیستان‌وبلوچستان، مزارک و بوشهر رایج بود، هم‌اکنون در موزه‌های افراتر متحده عربی به نام آن کشور معرفی می‌شود.

بازار

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۷۶٬۱۶۸	۳۲.۴۳
شاخص قیمت	۲۶۹۵۰.۷	۱۱.۲۱
شاخص کل (هموزن)	۱۶۲۱۸.۹	۱۰۳.۰۹
شاخص قیمت (هموزن)	۱۲۷۶۲	۸۱.۰۱
آرآد شناور	۸۵۳۱۷.۶	۸۱.۳۲
۵۰ شرکت بزرگ	۳۰۳۸۰.۹	−۲.۵۰

ارز	قیمت(هموزن)	تغییر
دلار آمریکا	۳۷۶۹	−
یورو	۴۱۰۱	−
پوند	۴۷۶۰	−
درهم	۱۰۵۲	−

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱۰۱۷۸۰۰۰۰	−
طرح جدید	۱۰۲۰۴۰۰۰۰	−
نیم	۶۸۴۰۰۰۰	−
ربع	۳۷۱۰۰۰۰	−
گرمی	۲۴۴۰۵۰۰	−
گرم ۱۸ عیار	۱۱۶۰۱۷۲	−
اونس (دلار)	۱۲۵۱۰.۶	−

برای چیزی که نمی‌دانند چیست، هزینه بدهند». این را وحید شقاقی‌شهری، کارشناس اقتصادی، به «شرق» می‌گوید. به گفته او مردم نه در مدیریت این برگه‌ها سهمیه بوده‌اند و نه حسی از مالکیت در آنها جریان داشته‌است. تنها در همه این یک دهه، دو سه بار ۴۰، ۳۰هزار تومان به حساب آنها واریز شد. او تأکید می‌کند، من به عنوان فردی که خودم اقتصاد خوانده‌ام و کار اقتصادی می‌کنم، از این برگه سر در نمی‌آورم؛ روشن است مردمی که دانشی از اقتصاد ندارند، نمی‌توانند هیچ برداشتی از سهام عدالت داشته باشند. به گفته شقاقی‌شهری دولت تدبیر و امید به آزادسازی خرید و فروش این برگه‌ها تمایل داشت، اما یک خطر این آزادسازی را تهدید می‌کرد و مانع از این کار شد؛ این تهدید هم این بود که گروهی می‌توانستند با ارقام بسیار پایین، سهام عدالت را از دست مردم خارج کنند و سهام‌دار بخش بزرگی از یک بنگاه دولتی شوند. روشن است این به‌خودی‌خود می‌تواند خطرهایی برای دولت داشته باشد. او در پاسخ به این پرسش که چرا استقبال مردم از پرداخت مابقی پول سهام عدالت بسیار کم بوده است؟ می‌گوید: مهم‌بودن این پروژه و نبود اطلاعات دقیق و کافی از قیمت پایه این برگه‌ها و البته آینده، مانع از قدم‌برداشتن مردم می‌شود.

به گفته شقاقی‌شهری اگر دولت هم‌اکنون یک قیمت پایه برای سهام

عدالت بگذارد، به‌سرعت گروهی فروشنده و گروهی خریدار برای آن پیدا

می‌شود. در واقع سهام عدالت باید ارزش واقعی خودش را در بازار پیدا

کند تا امکان خرید و فروش آن باشد.

دلیل و یک رفتار عقلانی

پویا جیل‌عاملی، اقتصاددان دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: رقم ۴۷۰ هزار تومان برای تسویه سهام عدالت، رقم کمی نیست؛ نباید فراموش کنیم میان اقساار کم‌درآمد و دهک‌های پردامنی نرخ پس‌انداز بسیار پایین است؛ از همین رو توان پرداخت حدود ۵۰۰ هزار تومان برای آنها وجود ندارد؛ اگرچه حتی بی‌قشر متوسط هم ۵۰۰ هزار تومان رقم کمی نیست و نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن گذشت. این چنین است که عامل بی‌پولی می‌تواند رغبت مردم را به پرداخت این پول کم کند.

این اقتصاددان ادامه می‌دهد: عامل دیگر برای نبود استقبال از چنین طرحی، این است که به شکل تاریخی مردم به ساختار بوروکراتیک در دولت بی‌اعتماد هستند. این چنین است که نبود اعتماد نهادهی‌شده در مردم نسبت به ساختار دولتی باعث می‌شود آنها به‌آسانی وارد این ماجرا نشوند. به گفته او شاید این موضوع در موارد دیگر کم‌رنگ‌تر جلوه کند. اما در حوزه اقتصادی که با نان شب مردم سروکار دارد، باعث می‌شود خانوارها برای کوچک‌ترین مسائل هم در دو تا چهار تا کنند. به گفته جیل‌عاملی همه اینها باعث شده مردم رفتار عقلانی برابر پیشنهاد دولت را خود به نمایش بگذارند. نمونه این رفتار را درباره انصراف از هدمفندی یارانه‌ها هم دیدیم.